

Dosar nr. 8/J/2013

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂRE NR. 14J

Ședința publică din 18 septembrie 2013

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei B. V., judecător în cadrul C.A, având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 24/2012.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant, judecător M. D. O., pârâta judecător B. V., personal și asistată de doamna avocat A. D. – Ș., cu împuternicire avocațială la dosar și martorii T. M. V. și B. P.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care se procedează la audierea, sub prestare de jurământ, a martorilor T. M. V. și B. P., declarațiile acestora fiind consemnate în scris și atașate la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților asupra fondului cauzei.

Inspecția judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare, arătând că situația de fapt este cea din declarația dată astăzi de dl. T. M. V., care a avut o poziție constantă. Doamna judecător B. a avut o poziție oscilantă, recunoscând unele aspecte și negând altele.

Se arată de reprezentantul Inspecției Judiciare că martorul B. P. și-a schimbat declarația pe care a dat-o inițial, în faza de cercetare disciplinară și, întrebat fiind care este motivul revenirii asupra declarației inițiale, a dat două explicații: că i s-a impus de către anchetatori și că se afla într-o stare foarte proastă. Aceste contradicții pot fi însă rezolvate de scrisoarea trimisă din închisoare de către domnul B., martorului T.

Astfel, din această scrisoare, rezultă că între doamna judecător B. V. și domnul B. P. exista o relație apropiată, o relație de prietenie, având în vedere afirmațiile acestuia potrivit cărora este „viitoarea lui soție” sau „soția sa nelegitimă”. Din punctul său de vedere această scrisoare se referă la doamna B... și nu la doamna D. M. Mai arată că, doamna B. susține că dl. T. a dat declarația de la parchet din răzbunare, însă apărările doamnei judecător în acest sens, nu sunt confirmate de probe administrate.

În consecință, solicită admiterea acțiunii disciplinare, să se constate că sunt întrunite condițiile de săvârșire a abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.l) din Legea nr.303/2004 modificată prin Legea nr.24/2012, și aplicarea unei sancțiuni prevăzută de lege, având în vedere vinovăția ce rezultă din chiar atitudinea manifestată de pârâtă.

Pârâta judecător B. V., prin avocat, arată că a intrat într-o relație omenească și a ajuns într-o situație jenantă. La termenul anterior a declarat că acest domn B. încerca să-i facă curte și explica că nu poți cuceri o femeie judecător spunându-i că ai probleme juridice. În ceea ce privește plecarea de la P. la P., se arată că domnul T. nu neagă o relație colegială cu doamna B., iar doamna B. nu s-a dus la P. pentru a rezolva problema juridică a martorului B.

Se arată de către pârâtă, prin apărător, că martorul T. nu a putut afirma astăzi că i s-a cerut să pronunțe o soluție contrară conștiinței sale și nici că a simțit o presiune din partea doamnei judecător B. V.

Este evident că domnul judecător T. nu a gestionat corect situația creată, obligația sa fiind, în situația în care cele susținute de dumnealui ar fi fost reale, fie să se abțină de la soluționarea cauzei, fie să sesizese organele de cercetare penală.

În ceea ce privește așa zisa relație dintre doamna judecător B. și domnul B., arată că nu a fost o relație apropiată, nicidecum de concubinaj, fiind cunoscut faptul că domnul B. avea o relație publică cu doamna D. M., iar cu doamna B. avea o relație doar pentru a ajunge la „judecătorul” B.

De asemenea arată că, nu se poate reține săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. 1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 24/2012, având în vedere faptul că, față de pârâta B., s-a dat o soluție de neîncepere a urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art 257 din Codul de procedură penală, pe motiv că fapta ce a făcut obiectul cercetării nu există.

În consecință, solicită respingerea sesizării Inspecției Judiciare, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare constând în

imixtiunea doamnei judecător B. V. în activitatea altui judecător. În același sens depune concluzii scrise la dosar.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară sub nr... /J/2013, Inspekția Judiciară a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei B. V. din cadrul C.A. cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările aduse prin Legea nr. 24/2012, constând în imixtiunea în activitatea altui judecător .

În motivarea acțiunii disciplinare s-a arătat de către Inspekția Judiciară că a fost sesizată la data de 12 noiembrie 2012 prin adresa nr. .../P/2012 din 06 noiembrie 2012 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, adresă prin care a fost transmisă rezoluția de neîncepere a urmăririi penale nr. .../P/2012 din 06 noiembrie 2012.

În rezoluție s-a reținut că, întrucât din actele premergătoare efectuate nu a rezultat că doamna judecător B. V. ar fi primit sau pretins foloase în scopul intervențiilor făcute în soluționarea dosarului, se impune dispunerea neînceperii urmăririi penale față de doamna judecător B. V., pentru infracțiunea prevăzută de art. 257 din Codul penal, rap. la art. (6) din Legea nr. 78/2000 și față de domnul

[REDACTED]

B. P., pentru infracțiunea prev. de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, întrucât faptele nu există.

Prin aceeași rezoluție s-a dispus însă sesizarea Inspecției Judiciare cu privire la eventualele abateri disciplinare săvârșite de către doamna judecător B. V., din cadrul Secției Civile a C.A. și de către domnul judecător T. M. V., președintele Secției Penale a C.A. .

În concret, s-a apreciat prin rezoluția procurorului că faptele celor doi judecători ar putea constitui abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) și l) din Legea nr. 303/2004 republicată, privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În urma verificărilor preliminare efectuate, prin rezoluția din data de 08 februarie 2013 s-a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 45 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 317/2004, republicată, începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător B. V. din cadrul Secției I-a Civilă a C.A., reținându-se existența indiciilor de săvârșire a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004, modificată prin Legea nr. 24/2012 iar în temeiul dispozițiilor art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004, republicată, și clasarea sesizării privind pe domnul judecător T. M. V., președintele Secției Penale a C. A., reținându-se inexistența indiciilor de săvârșire a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) teza a- I -a din Legea nr. 303/2004, modificată prin Legea nr. 24/2012.

Cercetarea disciplinară s-a desfășurat la sediile C.A., în perioada 22 – 27 martie 2013, perioadă în care s-a procedat la administrarea probelor apreciate ca fiind concludente pentru stabilirea faptelor, a urmărilor acestora și a împrejurărilor în care au fost săvârșite, precum și a unor date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției judecătorului cercetat disciplinar, așa cum rezultă din procesul-verbal privind efectuarea și

[REDACTED] [REDACTED]
finalizarea cercetării disciplinare întocmit la data de 27 martie 2013, la sediul C.A.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că pârâta judecător s-a deplasat la P., împreună cu numitul B. P., persoană ce fusese condamnată definitiv într-un dosar penal, unde, profitând de faptul că îl cunoștea pe martorul T. M. V., judecător în cadrul C.A. l-a contactat pe acesta și a obținut acceptul său pentru a se întâlni. Se precizează că, în cadrul acestei întâlniri, revizuientul și doamna judecător B. V. i-au prezentat domnului judecător T. M.V. situația juridică a dosarului, solicitându-i să pronunțe o soluție favorabilă numitului B. P. Ulterior, după mai multe încercări de a-l contacta pe martorul T. M. V., doamna judecător B. V. s-a dus din nou la P., după ce dosarul fusese repartizat spre soluționare completului din care făcea parte și martorul T., ocazie cu care i-a spus acestuia că revizuientul este vărul său, că îl escrochează o persoană de mai mult timp, că nu mai are încredere în avocați și l-a rugat insistent să îl ajute pe revizuient, în sensul de a pronunța o hotărâre favorabilă în dosarul său.

În drept, Inspekția Judiciară își întemeiază acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Inspekția Judiciară a arătat că, pe parcursul cercetării disciplinare, a fost administrată proba cu înscrisuri și proba testimonială.

Astfel, a fost ascultată doamna judecător, căreia i s-a luat o declarație și un supliment de declarație, au fost ascultați, în calitate de martori, denunțatorul B. P., la sediul Inspekției Judiciare, judecătorul T. M. V., la sediul C.A. la data de 25 martie 2013.

Doamna judecător B. V. a depus, în apărare, o copie a transcrierii convorbirilor telefonice dintre B. P. și doamna judecător D. M., publicate în presă la data de 6 martie 2013, înscrisuri medicale, copii din registrul de evidență a accesului persoanelor în C.A. în perioada februarie 2012 – martie 2013.

De asemenea a fost administrată proba cu înscrisuri constând în duplicat de pe facturile și desfășurătoarele convorbirilor telefonice purtate de judecătorul T. M. V. în perioada 16.11.2012 – 16.02.2012, ce au fost remise Inspecției Judiciare de către domnul judecător, 2 file reprezentând transcrieri ale unor interceptări ale convorbirilor telefonice, existente în dosarul de urmărire penală atașat la dosarul nr..... al Înaltei Curți de Casație și Justiție, privind pe inculpata D. M., copie de pe declarațiile luate, în calitate de martori, judecătorilor T. F., T. M. V. și F. M., precum și denunțatorului B. P. și inculpatei D. M., în același dosar anterior menționat, copia sentinței penale nr..../9.10.2012, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. .../1/2012, scrisoarea în original, trimisă din Penitenciar domnului judecător T. M.V., de către denunțatorul B. P., scrisoare ce a fost comunicată de către judecător, procurorului care a instrumentat dosarul de urmărire penală referitor la doamna judecător B. V..

În fața secției, a fost audiată pârâta judecător, care a arătat că l-a cunoscut pe martorul T. M. cu ocazia vizitei pe care acesta a făcut-o la C.A., în campania electorală pentru ocuparea funcției de membru al Consiliului Superior al Magistraturii. În aceste împrejurări, martorul și pârâta și-au făcut invitații reciproce, în sensul că, dacă ajung la P. sau la P. să se sune sau să se viziteze.

În ceea ce îl privește pe martorul B. P., pârâta arată că l-a cunoscut în

[REDACTED] [REDACTED]
anul 2010, în contextul în care acesta dorea să vândă un imobil iar mătușa sa dorea să-l cumpere. De asemenea arată că a acceptat invitația martorului B... de a merge la P. întrucât voia să meargă la o clinică pentru a obține o programare.

Pârâta judecător a precizat că nu cunoștea faptul că martorul B. avea o problemă juridică iar inițiativa de a-l suna pe martorul T. i-a aparținut ei, pentru considerentele deja arătate. Totodată a menționat faptul că, la data de 1 decembrie 2011, întâlnirea cu martorul T. a durat câteva minute iar cât timp a fost la toaletă, cei doi martori au rămas singuri, cu precizarea că nu știe ce au discutat.

De asemenea a arătat că la data de 15 februarie 2012 s-a întâlnit din nou cu martorul T. care nu i-a relatat nimic în legătură cu o eventuală discuție pe ar fi avut-o cu martorul B. într-o problemă judiciară a acestuia, ci doar i-a spus că nu a reușit să-i obțină programare la medic. Pârâta apreciază că, denunțul domnului judecător T. s-a datorat presiunii la care era supus, ca urmare a faptului că era la rândul său cercetat de D.N.A.

Pârâta judecător a mai arătat că martorul B. P. nu se putea referi la ea atunci când a folosit în scrisoarea aflată la dosar, expresia „viitoarea mea soție” ci la numita D. M., întrucât din declarațiile pe care cei doi le-au dat în dosarul penal rezultă că există o relație de uniune consensuală.

Martorul T. M., în declarația pe care a dat-o în fața secției a confirmat împrejurările în care a cunoscut-o pe pârâta B. V., așa cum au fost reținute de Inspekția Judiciară, precum și faptul că a discutat cu pârâta de mai multe ori la telefon, despre lucruri legate de familie, sănătate, iar la data de 1 decembrie 2012 s-a întâlnit cu aceasta în jurul prânzului, la P., după ce anterior vorbiseră la telefon și stabiliseră să se vadă. Martorul a precizat că pârâta i-a spus inițial că

[REDACTED]

este cu un prieten iar ulterior că este un văr al său, și că , după aproximativ 10 minute de când s-au întâlnit, l-a rugat să se uite pe niște înscrisuri, spunându-i că persoana care o însoțea are o problemă juridică.

De asemenea, martorul a precizat că pârâta i-a solicitat să o ajute pe persoana care o însoțea, întrucât aceasta nu mai avea încredere în niciun avocat și că, pentru a scăpa din situația creată, a luat înscrisurile respective pe care însă le-a aruncat la gunoi. Martorul a arătat că atât pârâta cât și persoana care o însoțea i-au solicitat ajutorul.

Domnul judecător T. a arătat că, la sfârșitul lunii decembrie, a constatat că dosarul în care era implicată persoana cu care venise pârâta a fost repartizat completului din care făcea parte iar în cursul lunii ianuarie pârâta l-a sunat în mod repetat însă, fie nu i-a răspuns la telefon, fie a refuzat să se întâlnească cu ea invocând diferite motive nereale. Martorul a arătat că ulterior a acceptat să se întâlnească cu pârâta întrucât aceasta i-a solicitat printr-un mesaj telefonic acest lucru, întâlnirea având loc în sediul instanței, ocazie cu care, pârâta i-a cerut să pronunțe o soluție favorabilă persoanei pentru venise, fără a exercita presiuni asupra sa, ci, doar l-a rugat în acest sens.

Martorul B. P. a arătat în declarația pe care a dat-o în fața secției, că a cunoscut-o întâmplător pe pârâta, și că tot întâmplător s-au întâlnit și în P., ocazie cu care i-a spus acesteia că merge la P. iar pârâta i-a spus că vrea și ea să ajungă la o clinică privată din Ploiești. Martorul a arătat că, după ce au ajuns la P., pârâta s-a întâlnit întâmplător cu un coleg pe care i l-a prezentat ca fiind judecător la C. A., și cu care au mers să bea o cafea. În perioada de timp cât doamna judecător se afla la toaletă, i-a spus domnului judecător T. că este nedreptățit într-o cauză, însă acesta i-a răspuns evaziv și a sesizat că a avut o reacție de nemulțumire, motiv

[REDACTED]
[REDACTED]
pentru care a încetat discuția.

Martorul B. P. a menționat că nu a discutat niciodată cu pârâta despre problemele sale juridice și că relațiile dintre ei nu au fost niciodată apropiate, întâlnindu-se întâmplător doar de două ori.

Analizând întregul ansamblu probator administrat în cauză Secția reține următoarele:

Inspecția Judiciară a fost sesizată în legătură cu imixtiunea doamnei judecător B. V. de la C.A. în activitatea altui judecător, în condițiile prevăzute de art. 45 alin. 2 din Legea nr.317/2004 republicată, prin adresa nr. .../P/2012 din 06 noiembrie 2012 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, înregistrată la Direcția de inspecție judiciară pentru judecători sub nr. .../IJ/.../DIJ/2012, la data de 12 noiembrie 2012, prin care a fost transmisă rezoluția de neîncepere a urmăririi penale nr. .../P/2012 din 06 noiembrie 2012.

Prin aceeași adresă, Inspecția Judiciară a fost sesizată și cu privire la nerespectarea obligației de a se abține de către domnul judecător T. M. V.

Prin rezoluția de neîncepere a urmăririi penale nr. .../P/2012 din 06 noiembrie 2012, prin care s-a dispus sesizarea Inspecției Judiciare se arată în esență că, numitul B. P., având calitatea de revizuiant condamnat în dosarul nr. .../315/2010, care urma să ajungă în recurs la C. A., a informat-o pe doamna judecător B. V. de la C.A. despre situația dosarului și, aceasta din urmă i-a spus revizuientului că are o cunoștință judecător la C.A., persoană pe care a și contactat-o, stabilind o întâlnire.

S-a reținut și că, la întâlnirea ce a avut loc într-un spațiu public, revizuientul și doamna judecător B. V. i-au prezentat domnului judecător T. M.

V. situația juridică a dosarului, ulterior întâlnirii, doamna judecător B. comunicându-i revizuientului că s-a mai întâlnit cu domnul judecător T. M. V. și că acesta are o opinie favorabilă cu privire la dosarul în cauză, însă nu poate garanta același lucru și pentru ceilalți membri ai completului.

Prin rezoluție se reține și că, după ce dosarul a ajuns în calea de atac a recursului la C.A. și a fost repartizat aleatoriu pe completul de judecată din care făcea parte și domnul judecător T. M. V., acesta nu a mai acceptat invitația doamnei judecător B. la alte întâlniri.

Se menționează în rezoluție că, cu două săptămâni înaintea celui de-al doilea termen din dosarul menționat, la insistențele doamnei judecător B. V., domnul judecător T. M. V. s-a întâlnit cu aceasta pe holul C.A., ocazie cu care doamna judecător B. V. i-a cerut extrem de stăruitor să pronunțe o soluție favorabilă revizuientului B. P..

Se reține în rezoluție că, la data de 27.02.2012, recursul revizuientului a fost respins ca nefondat și, întrucât din actele premergătoare efectuate nu a rezultat că doamna judecător B. V. ar fi primit sau pretins foloase în scopul intervențiilor făcute în soluționarea dosarului, se impune dispunerea neînceperii urmăririi penale față de doamna judecător B. V., pentru infracțiunea prevăzută de art. 257 din Codul penal, rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și față de domnul B. P., pentru infracțiunea prev. de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, pe motiv că, din actele premergătoare efectuate, a rezultat că susnumiții nu au comis aceste fapte.

Prin aceeași rezoluție s-a dispus însă sesizarea Inspecției Judiciare cu privire la eventualele abateri disciplinare săvârșite de către doamna judecător B. V., din cadrul Secției Civile a C.A. și de către domnul judecător T. M. V., președintele Secției Penale a C.A.

În concret, s-a apreciat prin rezoluția procurorului că faptele celor doi judecători ar putea constitui abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) și l) din Legea nr. 303/2004 republicată, privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În urma verificărilor preliminare efectuate, prin rezoluția din data de 08 februarie 2013 s-a dispus în temeiul dispozițiilor art. 45 alin. 6 lit. b din Legea nr. 317/2004, republicată, începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător B. V. din cadrul Secției I-a Civilă a C.A., reținându-se existența indiciilor de săvârșire a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004, modificată prin Legea nr. 24/2012 și, în temeiul dispozițiilor art. 45 alin. 4 lit. (b) din Legea nr. 317/2004, republicată, clasarea sesizării privind pe domnul judecător T. M. V., președintele Secției Penale a C.A., reținându-se inexistența indiciilor de săvârșire a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) teza a- I-a din Legea nr. 303/2004, modificată prin Legea nr. 24/2012.

Cercetarea disciplinară s-a desfășurat la sediile C.A., în perioada 22 – 27 martie 2013.

Din probele administrate în cauză rezultă că, pe rolul Judecătoriei T., la data de 24.09.2010, a fost înregistrat dosarul nr. .../315/2010, ce a avut ca obiect cererile de revizuire a deciziei penale nr. ... din 22.10.2009, pronunțată de C.A., formulate de revizuienții B. P. și S.C. ... S.A.

Prin hotărârea a cărei revizuire s-a cerut, inculpatul B. P. a fost condamnat la pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare și la pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi pe o perioadă de 2 ani, pentru săvârșirea a patru infracțiuni de evaziune fiscală și a două infracțiuni prevăzute de legea societăților comerciale.

Prin încheierea din 08.02.2011, Judecătoria T. a admis în principiu cererile

[REDACTED]

de revizuire și a dispus suspendarea executării hotărârii a cărei revizuire s-a cerut iar prin sentința penală nr. ... din 15.11.2011, pronunțată de Judecătoria T., cererile de revizuire au fost respinse ca neîntemeiate.

Împotriva acestei sentințe, revizuienții B. P. și S.C. ... S.A. au declarat recurs, care a fost înregistrat pe rolul C.A. la data de 15.12.2011 și a fost repartizat aleatoriu completului de judecată compus din domnii judecători F. P., T. F. și T. M. V..

La termenul de judecată din 06.02.2012, judecarea recursurilor a fost amânată pentru a se respecta dreptul de apărare al revizuienților.

Prin decizia penală nr. ... din 27.02.2012, pronunțată de C.A., recursurile au fost respinse ca nefondate. Hotărârea a fost pronunțată de completul de judecată compus din domnii judecători F. P., T. F. și T. M. V..

Din declarația pe care martorul B. P. a dat-o la data de 14. 03.2012 la parchet, declarație ce se coroborează cu declarația pe care pârâta a dat-o în faza de cercetare disciplinară precum și cu declarația martorului T. M. rezultă că denunțatorul, B. P., a cunoscut-o pe doamna judecător B. V., din cadrul C.A., în cursul anului 2009, între aceștia existând o relație apropiată.

Din aceleași probe rezultă și că, după ce a aflat de la revizuiant că dosarul urma să fie soluționat de C.A. în recurs, doamna judecător i-a comunicat revizuientului că îl cunoaște pe domnul judecător T. M. V., de la această instanță, astfel că îi va prezenta situația sa.

Atât din declarația dată de către doamna judecător B. V., cât și din declarația judecătorului T. M. V., rezultă că doamna judecător B. l-a cunoscut pe domnul judecător T. cu ocazia campaniei pentru alegerile în calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

La data de 01.12.2011, doamna judecător B. V., împreună cu revizuiantul, s-au deplasat în municipiul P., după ce, în prealabil, l-a anunțat telefonic pe domnul judecător T. M. V. că va veni și a obținut acordul acestuia pentru a se întâlni.

La momentul întâlnirii, recursurile împotriva sentinței penale nr. ... din 15.11.2011, pronunțată de Judecătoria T. erau declarate, dar dosarul nu era încă înregistrat pe rolul C.A.

Întâlnirea a avut loc în data de 01.12.2011, într-un spațiu public situat în vecinătatea clădirii în care funcționează C.A., iar faptul că scopul deplasării celor doi la P. a fost acela de a discuta cu martorul T. M. despre problemele juridice pe care le avea martorul B., rezultă atât din faptul că acesta avea asupra sa înscrisurile pe care își întemeia cererea de revizuire ce urma să ajungă pe rolul C. A., precum și din faptul că pârâta l-a sunat pe martorul T. și i-a cerut să se întâlnească.

De subliniat este și faptul că pârâta judecător l-a sunat pe martorul T. și i-a spus că este posibil să vină la P., după care l-a sunat când a ajuns la P., împrejurare din care rezultă că hotărârea de a se întâlni cu acesta a fost luată anterior deplasării la P.

Secția nu poate reține susținerea martorului B. P. din declarația pe care a dat-o în fața de cercetare disciplinară, potrivit căreia avea la el toate înscrisurile pe care își întemeia cererea de revizuire, pentru că așa obișnuia, atâta timp cât aceștia s-au întâlnit cu martorul T. într-un local, neputând fi crezut faptul că martorul B. purta asupra sa acele acte oriunde s-ar fi aflat.

De asemenea nu poate fi primită nici susținerea pârâtei potrivit căreia a vrut să se întâlnească cu martorul T. în legătură cu o problemă medicală a sa,

[REDACTED]

întrucât, pe de o parte, pentru a obține o programare la o clinică nu era necesară o deplasare la P., cum de altfel nu era necesar nici să se întâlnească ulterior, personal, cu martorul pentru a-l întreba dacă a reușit s-o programeze la medic.

De altfel, din acest punct de vedere declarațiile pârâtei și declarațiile pe care martorul B. le-a dat ulterior audierii la parchet sunt contradictorii, nu se coroborează între ele și nici cu declarațiile martorului T., motiv pentru care urmează a fi înlăturate.

Astfel, inițial pârâta a susținut că martorul B. avea afaceri comerciale la P. și, întrucât avea și ea o problemă medicală, l-a sunat pe martorul T. să o ajute, în sensul de a-i recomanda un medic bun. În cadrul aceleiași declarații, pârâta a arătat că domnul B. nu era o simplă cunoștință, însă nu era nici mai mult de atât, întrucât nu se vedeau decât o dată pe lună, uneori chiar și la două luni.

Ulterior, în declarația pe care a dat-o în fața secției, doamna judecător a arătat că nu a fost prietenă cu martorul B. și că s-a întâlnit cu acesta în împrejurările legate de vânzarea unui imobil iar deplasarea la P. a făcut-o cu scopul de a obține o programare la medic, acest lucru făcându-l fără să-i spună martorului B., întrucât problema sa medicală era confidențială.

Pe de altă parte martorul B., atât în declarația pe care a dat-o la parchet cât și în declarația pe care a dat-o în fața inspecției, a arătat că era prieten cu pârâta și că au plecat la P. pentru cumpărături iar întâlnirea dintre pârâtă și martorul T. a avut loc întâmplător. Așa cum s-a arătat mai sus, în cadrul aceleiași declarații, pârâtul susține că înscrisurile pe care își întemeia cererea de revizuire le avea asupra sa întrucât așa obișnuia să le poarte.

Ulterior, în cadrul declarației pe care a dat-o în fața secției martorul a arătat că a cunoscut-o pe pârâtă în împrejurările legate de vânzarea unui imobil iar

întâlnirea din P. a fost întâmplătoare, cei doi abia dacă s-au recunoscut. Martorul mai arată că i-a făcut cunoscut pârâtei faptul că merge la P. și, întrucât pârâta a spus că și ea trebuie să ajungă la P. pentru o problemă medicală, au plecat împreună.

Prin urmare, fără nicio justificare, cei doi și-au schimbat declarațiile pe care le-au dat, însă, având în vedere faptul că inițial, declarațiile celor doi au fost în sensul că se cunoșteau bine, faptul că martorul T. a precizat că pârâta și martorul B. păreau destul de apropiați, secția reține că relațiile dintre cei doi erau destul de apropiate, nefiind doar simple cunoștințe.

În cadrul întâlnirii ce a avut loc la P., doamna judecător B. V. i l-a prezentat pe revizuient domnului judecător T. M. V., i-a spus că are afaceri judiciare pe rolul instanțelor din P., i-a relatat faptele și i-a prezentat câteva înscrisuri.

Secția nu poate reține susținerea martorului B. P. potrivit căreia i-a arătat înscrisurile martorului T. și a discutat cu acesta despre situația lui juridică cât timp pârâta era la toaletă și fără ca aceasta să știe, întrucât, așa cum s-a arătat anterior, este evident că martorul B. a cunoscut faptul că se vor întâlni la P. cu martorul T., din moment ce avea asupra sa înscrisurile pe care își întemeia cererea de revizuire.

Prin urmare, este evident că martorul B. și pârâta B., împreună, au discutat cu martorul T. despre situația juridică a revizuientului condamnat, prezentându-i domnului judecător T. și înscrisuri, acesta fiind de fapt scopul deplasării la P.

Din declarația martorului T. rezultă că cei doi i-au lăsat toate acele înscrisuri, solicitându-i să pronunțe o soluție favorabilă revizuientului.

Atât din declarația dată de către doamna judecător B., cât și din declarația

[REDACTED]

domnului judecător T., rezultă că, după aproximativ 2-3 săptămâni de la prima întâlnire și după ce recursurile au fost înregistrate pe rolul C.A., doamna judecător B. V. l-a apelat de mai multe ori pe domnul judecător T. M. V.. La unul din apeluri martorul T. a răspuns și a fost întrebat de pârâtă dacă se va prezenta la o întâlnire a magistraților ce avea loc la B.. Domnul judecător i-a răspuns că nu, motivând că este plecat cu familia la munte.

Ulterior, în timp ce se afla la serviciu, domnul judecător T. M. V. a primit un mesaj telefonic de la doamna judecător B. V., prin care îl anunța că se află în P. și că va veni în biroul său. Pentru a o evita, domnul judecător i-a spus că nu se află la serviciu.

În ziua de 15.02.2012, domnul judecător T. a primit un nou mesaj telefonic, în care doamna judecător îi spunea că se află în P. și că, de această dată, este hotărâtă să stea de vorbă. De această dată domnul judecător T. s-a întâlnit cu doamna judecător B. în holul C.A., ocazie cu care pârâta judecător i-a solicitat din nou să pronunțe o hotărâre favorabilă revizuientului. Faptul că aceste convorbiri și schimburi de mesaje, precum și întâlnirea dintre doamna judecător B. și domnul judecător T. pe holul C.A. au avut loc, rezultă atât din declarația doamnei judecător B., cât și din declarația domnului judecător T.

De asemenea, faptul că pârâta împreună cu martorul B. P. i-au prezentat martorului T. situația juridică a domnului B. și i-au solicitat să pronunțe o hotărâre favorabilă rezultă și din conținutul scrisorii trimisă de martorul B., martorului T., scrisoare aflată în dosarul inspecției și față de care martorul B. a arătat că îi aparține.

Astfel, în această scrisoare, martorul B. îi reproșează martorului T. faptul că nu a pronunțat o soluție în favoarea sa, precizând că, împreună cu „viitoarea

[REDACTED]

lui soție” a luat hotărârea de a-l contacta pentru a-i explica situația sa juridică, amândoi crezând că domnul judecător T. a înțeles care e realitatea. În aceeași scrisoare afirmă că, atât el cât și viitoarea lui soție, au crezut că martorul T. a înțeles faptul că B. este nevinovat și că nu au avut intenția de a-l mitui ci de a-i arăta că i s-a făcut o nedreptate.

De subliniat este faptul că această scrisoare a fost trimisă de martorul B., domnului judecător T., după data de 14 martie 2012, dată la care fusese audiat la parchet.

Faptul că persoana despre care se face vorbire în această scrisoare și față de care martorul B. folosește expresia de “viitoarea mea soție” este pârâta B. V. și nu numita D. M. rezultă din împrejurarea că, prin sentința penală nr. .../9.10.2012, pronunțată de ÎCCJ în dosarul nr. .../1/2012, definitivă prin respingerea recursului, inculpata D. M., fost judecător la ÎCCJ, a fost condamnată la pedeapsa rezultantă de 4 ani închisoare pentru săvârșirea a două infracțiuni de trafic de influență, prev. de art. 257 din Codul penal, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, una dintre acestea constând în aceea că, în lunile ianuarie și februarie 2012, i-a cerut denunțatorului B. P. anumite sume de bani, iar în schimb a intervenit pe lângă domnii judecători T. F. și T. M. V. de la C.A. investiți cu soluționarea recursului în dosarul nr. .../315/2010, solicitându-le să pronunțe o hotărâre favorabilă denunțatorului.

Din conținutul acestei hotărâri judecătorești rezultă că numita D. M. s-a deplasat personal la CA. unde l-a contactat pe martorul T. căruia i-a cerut să pronunțe o hotărâre favorabilă martorului B. P.

Prin urmare, martorul B. P. nu s-a dus împreună cu numita D. M. să discute cu judecătorii ce făceau parte din completul investit cu soluționarea

recursului declarat împotriva sentinței prin care a fost respinsă cererea de revizuire, aceasta din urmă discutând singură cu o parte din membrii completului, astfel încât, martorul B. V. nu se putea referi la D. M. în scrisoarea adresată domnului judecător T..

În ceea ce privește susținerea pârâtei, potrivit căreia nu se poate reține în sarcina sa săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.l) din Legea nr. 303/2004, având în vedere rezoluția procurorului emisă la data de 6 noiembrie 2012, în dosarul nr. .../p/2012 prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de pârâta judecător în tem.disp.art.10 lit.a) din Codul de procedură penală, secția o apreciază ca neîntemeiată.

Astfel, soluția de neîncepere a urmăririi penale s-a pronunțat în raport cu fapta de trafic de influență pentru care a fost cercetată pârâta B. V., motivul care a stat la baza acestei soluții fiind acela că, din probele administrate în cauză, nu a rezultat faptul că aceasta i-a pretins sau a primit de la B. P., sume de bani ori alte foloase în scopul de a interveni în favoarea sa pe lângă domnul judecător T. M..

Prin urmare, nu există identitate între fapta pentru care pârâta a fost cercetată în dosarul nr. .../P/2012 și fapta pentru care a fost exercitată acțiunea disciplinară în cauza de față.

De altfel, rezoluția pronunțată de procuror în dosarul nr. .../P/2012, nu poate avea autoritate de lucru judecat într-o altă cauză, întrucât fapta pentru care s-a pronunțat această soluție nu a făcut obiectul unei judecăți.

În consecință, având în vedere întregul ansamblu probator administrat în cauză, Secția pentru judecători în materie disciplinară reține că doamna judecător B. V., profitând de faptul că îl cunoștea pe domnul T. M. V., judecător în cadrul

CA, s-a deplasat la P. împreună cu martorul B. P., înainte ca dosarul având ca obiect recursul formulat de B. împotriva sentinței prin care a fost respinsă cererea sa de revizuire să ajungă pe rolul CA, și i-a prezentat domnului judecător T. situația juridică a domnului B., precum și înscrisuri doveditoare, solicitându-i să pronunțe o soluție favorabilă acestuia, și, după ce cauza a fost repartizată completului din care făcea parte domnul judecător T., i-a solicitat să pronunțe o soluție favorabilă revizuientului, faptă ce întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 24/2012.

Potrivit art. 99 lit. l) din Legea nr.303/2004, modificată prin Legea nr.24/2012, constituie abatere disciplinară „*imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror*”.

Pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004, modificată prin Legea nr. 24/2012 este necesar ca, **sub aspectul laturii obiective**, judecătorul să se imixtioneze în activitatea altui judecător.

În accepțiunea textului, noțiunea de „*imixtiune*” cuprinde orice atingere adusă principiului potrivit căruia, în activitatea lor, judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, indiferent dacă prin actul de imixtiune autorul său urmărește sau nu realizarea unui interes.

Sub aspectul laturii obiective, elementul constitutiv al abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 litera l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată prin Legea nr. 24/2012, reținută în sarcina pârâtei judecător B. V., constă în imixtiunea acesteia în activitatea judecătorului T. M. V., din cadru CA, căruia i-a revenit spre soluționare cererea de revizuire formulată de

condamnatul B. P., în sensul solicitării adresată acestuia de a pronunța o soluție favorabilă revizuientului.

Nu are relevanță, pentru întrunirea laturii obiective a acestei abateri, dacă pârâta a cerut sau nu judecătorului investit cu soluționare cauzei, să pronunțe o hotărâre nelegală, după cum nu are importanță dacă acțiunea pârâtei a avut ca rezultat existența unei presiuni sau a unei constrângeri psihice asupra judecătorului.

Simpla intervenție a pârâtei în activitatea domnului judecător pentru rezolvarea unor interese personale sau ale terților este suficientă pentru a fi întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. 1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2002.

Secția reține că, în exercitarea atribuțiilor profesionale, cât și în afara acestora, judecătorul este dator să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lui în funcție și în societate, să apere prestigiul puterii judecătorești printr-o comportare adecvată în relațiile cu justițiabili, cu colegii, cu reprezentanții celorlalte organe ale statului, cu întregul corp social.

Prin urmare, acestuia nu-i este îngăduit să pretindă sau să accepte ori să intervină în activitatea altui judecător, pentru rezolvarea intereselor personale, ale familiei sau ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, fiindu-i interzis, cu desăvârșire, să se folosească de calitatea lui pentru a obține avantaje sau priorități în rezolvarea unor astfel de interese.

Prin conduita sa, pârâta judecător B. V. a încălcat dispozițiile art.11 alin.(3) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, care stipulează că „judecătorilor și procurorilor le este interzis să intervină pentru soluționarea unor

cereri, să pretindă sau să accepte rezolvarea intereselor personale sau ale membrilor familiei ori altor persoane, astfel decât în limita cadrului legal. Imixtiunea în activitatea altor judecători și procurori este interzisă”, cât și pe cele ale art.17 din același cod, care prevede că „judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate”.

Secția reține totodată că, procedând în maniera descrisă mai sus, pârâta B. V. a încălcat dispozițiile art. 4 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, conform cărora magistrații sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, cât și pe cele ale art.7 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, care prevăd că judecătorii și procurorii au îndatorirea să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor.

Consecința imediată a conduitei pârâtei judecător o reprezintă atingerea adusă principiului independenței judecătorului în efectuarea activității de judecată și adoptarea soluției în dosarul având ca obiect cererea de revizuire formulată de condamnatul B. P. precum și afectarea funcției de magistrat, principii ce se regăsesc înscrise în art. 11 alin. (3) din Codul deontologic și art. 64 alin. (3) din Legea nr. 304/2004.

De asemenea, sub aspectul laturii subiective, se reține că pârâta a avut intenția de interveni în activitatea altui judecător în scopul arătat anterior, acceptând ca prin atitudinea sa să aducă atingere principiului independenței

[REDACTED] [REDACTED]
judecătorului în efectuarea activității de judecată.

Pentru aceste considerente, Secția apreciază că sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. D) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2002.

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția a avut în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător care, în calitate de judecător, a creat, prin acțiunile sale, aparența unei lipse de imparțialitate, faptă ce este de natură a afecta prestigiul și imaginea justiției, ca serviciu public, precum și de a conduce la decredibilizarea justiției.

În acest context, conduita pârâtei judecător trebuie examinată și din perspectiva problemei lipsei de încredere cu care se confruntă sistemul judiciar de foarte multă vreme, de natură a-i afecta grav autoritatea și aparența de imparțialitate.

De asemenea, secția va avea în vedere faptul că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, secția apreciază că în cauza de față se justifică aplicarea celei mai grave dintre sancțiuni, respectiv cea

constând în excluderea din magistratură a pârâtei judecător B. V., această sancțiune fiind proporțională cu gravitatea faptei săvârșite, precum și cu urmările produse de aceasta.

Secția, cu majoritate, apreciază că o sancțiune mai ușoară ar echivala cu o încurajare pentru ceilalți magistrați în săvârșirea unor fapte similare, situație față de care, scopul sancțiunii nu s-ar realiza.

Pentru considerentele arătate mai sus, Secția pentru judecători urmează să admită acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei judecător B. V. și să îi aplice acesteia sancțiunea disciplinară constând în „excluderea din magistratură”, prevăzută de art.100 lit.e) din Legea nr. 303/2004, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările aduse prin Legea nr. 24/2012).

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Cu majoritate:

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei judecător B. V., judecător la CA.

În baza art.100 lit.e) din Legea nr.303/2004 aplică doamnei B. V.

sanțiunea disciplinară constând în „excludere din magistratură”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.1) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică, azi 18 septembrie 2013.

Cu opinie separată în privința sancțiunii disciplinare,

În raport de situația de fapt reținută anterior, în opinie minoritară, apreciem că nu se impune aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „excluderea din magistratură” pentru următoarele considerente:

La individualizarea sancțiunii, trebuie avute în vedere cauzele și gravitatea faptei, împrejurările în care a fost săvârșită fapta, gradul de vinovătie al autorului faptei, consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător precum și existența unor abateri în trecut.

Într-adevăr nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate ale faptelor magistratului, astfel cum au reliefate de probatoriul administrat în cauză, însă acestea urmează să fie apreciate și în raport de circumstanțele reale și personale ale pârâtei judecător.

Astfel, din punctul de vedere al cauzelor și împrejurărilor în care a fost săvârșită fapta, se impune a fi reținut că actele de imixtiune reținute în sarcina

[REDACTED]

pârâtei judecător au fost efectuate de aceasta pe fondul unei relații apropiate cu domnul B. P. și cu convingerea că acesta este nevinovat, concluzie ce se desprinde din declarația martorului T. M. care a declarat în sensul că pârâta i-a spus în mod repetat că revizuiantul condamnat este nevinovat. Tot acest martor a arătat că pârâta i-a spus în mod repetat că B. P. a fost înșelat de către avocat și că nu mai are încredere în nimeni.

De asemenea, martorul T. M. nu a susținut niciodată faptul că pârâta i-a solicitat să pronunțe o hotărâre nelegală, ci, doar că i-a cerut să îl ajute pe revizuiantul condamnat, față de care avea convingerea că este nevinovat, încercând să-i prezinte situația juridică a acestuia din punctul ei de vedere, acela al producerii unei erori judiciare în ceea ce privește condamnarea lui B. P.

Este adevărat că pârâta judecător i-a solicitat martorului T. M. să pronunțe o hotărâre favorabilă martorului B., însă convingerea doamnei judecător B. a fost că, soluția de admitere a recursului împotriva hotărârii prin care a fost respinsă cererea de revizuire, este cea corectă.

Pe de altă parte, în aprecierea sancțiunii, se va avea în vedere și percepția psiho-cognitivă pe care martorul T. M., supus imixtiunii, a avut-o.

Astfel, din declarația sa rezultă că nu a perceput imixtiunea ca pe o presiune care să-i înfrângă convingerile, ci, mai degrabă, ca pe o rugămintă.

Nu este mai puțin adevărat că lipsa unei reacții prompte a judecătorului supus imixtiunii, a condus la insistența atitudinii nedeontologice a pârâtei, circumstanță care va fi analizată în contextul general al abaterii disciplinare.

Acest lucru nu are relevanță din punctul de vedere al reținerii vinovăției pârâtei în săvârșirea abaterii disciplinare, însă poate fi avut în vedere la aprecierea gradului de vinovăție și respectiv la individualizarea sancțiunii ce se impune a fi

aplicată.

În același sens se impune a fi reținut și faptul că pârâta judecător nu a mai fost sancționată până în prezent, aflându-se pentru prima dată într-o astfel de situație, neexistând dovezi potrivit cărora doamna judecător a mai făcut obiectul și al altor verificări sau cercetări disciplinare.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând totodată caracterul gradual al angajării răspunderii disciplinare, precum și starea de sănătate precară a pârâtei, apreciem că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să nu o îndepărteze din magistratură dar care, prin suspendarea pentru o perioadă de timp din funcția deținută, să asigure, pe viitor, evitarea săvârșirii unor astfel de fapte care afectează independența și prestigiul justiției.

În consecință, față de urmările concrete produse și anume, crearea unei suspiciuni publice la nivel local și național cu privire la independența justiției precum și a unei suspiciuni publice la nivel local cu privire la imparțialitatea și integritatea pârâtei judecător și față de disp.art.100 din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, apreciem că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzută de art. 100 lit.d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constând în „suspendarea din funcție pe o perioadă de 6 luni” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.l), din Legea nr.303/2004 privind statutului judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările aduse prin Legea nr.24/2012.